

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazeta este de 2 ori: Mercuria si Dumineca, Folia, candu concedu ajutoriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tiera esterne 16 fl. v. a. pe unu anu seu 3 galbini mon. sunatoria.

Anu XXXIII.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 5.

Brasiovu 29/17 Ianuarin

1870.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.

Transilvania.

Caus'a lui Alecsandru Romanu.

Precum s'a anuntiatu in Nr. 2 alu diariului „Federatiunea“ dela 16 curente, Alecsandru Romanu plecã in 18 la Vatiu, pentru a suferi inchisoria de unu anu. Din informatiuni sigure scim, ca Alecsandru Romanu se afla pana acuma sanetosu. — Fed.“

Brasiovu 27 Ianuarin 1870.

Scirile cele mai prospete, ce ne vinu din Vien'a, nu potu de catu se adeveresca parerea nostra exprimata, ca catu mai curundu una politica amicabile nationalitatiloru trebuie se reesa invingatoria in Austria. Ce voiesce partia centralista germana? Responsulu e usioru pentru noi de intiesu. Nemtii nu au alte dorintie pentru Austria, decatu suntu acele, cari le au maghiarii pentru Ungaria; si nationalitatile transilvanice nu pretindu mai multu pentru sine, decatu cele din Cislaithania, adica: deplin'a recunoscere a drepturiloru sale. Lupt'a este mare si se estinde preste totu imperiulu. Pre standartulu luptatoriloru vedemu, ca sta scrisu: Federalismulu, gróza nemtiloru si a ungariloru dualistico-centralisti.

Principiulu federalisticu s'a si espresu, de si inca forte primitivu, in memorandumulu celoru trei ministri demisionati. Acestia au cunoscutu necesitatea absoluta a unei inaintari favorabile nationalitatiloru din Austria; cei cinci ministri ai clichei domnitória germane, nu ca nu cunoscun necesitatea impacari cu opusetiunea nationale, ci nu o voru, fiinduca nu le convine scopuriloru sale suprematiste. In adeveru deocamdata inca suntu sustienuti in posturi de catra majoritatea ambeloru camere, inse nu mai este nimene, care se mai credea in vitalitatea cabinetulu Giskra-Herbst.

Desbaterea adresei in senatulu imperiale arunca o trista lumina asupra starei interne a poporeloru din Austria. — Per tangentem aflamu cu cale a constata, cumca nici starea nostra din Ungaria nu este mai buna; ca-ce in punctulu suprematisarei nationalitatiloru nemtii si maghiarii centralisti se intrecu unii pre altii. Spre a-si desvinovati actiunea acest'a nedrepta in contra poporeloru sorori ei se incerca a atribui opusetiunei nationale cele mai sinistre si mai periculose motive. Scimu noi romanii d. e. prea bine, catu avemu se suferimu in punctulu acest'a din partea contrariloru nostri politici! Nu ne miramu dar', deca jidanulu Kuranda i arunca in facia opusetiunei nationale din Austria, ca sta in soldulu Rusiei. Totu cam intr'unu asemeuea tonu au vorbitu si ceialalti decembristi cu deosebire matadorulu Schindler si slavulu renegatu Kaiserfeld, cum scimu din Nr. tr., care — moderatu — s'a incercatu a dovedi, unu paradoxon, ca dela sustinerea partiei domnitória depinde viitoriulu statulu. Catu de ridicula este acest'a parere a aratatu insusi cancelariulu contele Beust, care de asta data a facutu epoca cu cuvintarea sa. Sciutu este, ca cancelariulu s'a plecatu in partea celoru trei ministri demisionati, s'a exprimat cu tote ocasiunile in favorea pactarei, cu opusetiunea nationale se intielege, cum afirma in-

susi pre basea constitutiunei sustatoria; din caus'a acest'a elu fu atacatu de catra matadorii decembristi si cu deosebire de catra presedintele camerei Kaiserfeld. Responsulu, ce le dede cont. Beust in apararea sa -si avu efectu intr'atatu de mare, incatu se vorbiea de demisionarea celoru 5 ministri.

De si c. Beust s'a dechiaratu, ca va vota pentru proiectulu de adresa alu majoritatii, elu totusi a fostu celu mai mare aparatoriu alu minoritatii.

Elu le spuse nemtiloru, ca politic'a sa este aceea a impacarei si le aduse aminte, ca in anulu trecutulu inca sustienu in senatulu imperiale parerea, ca „nu trebuie dintr'una parte se se nege totu, er' din cea parte se se pretinda totu“; elu protesta in contra asertiunei, ca este unu „slavofagu“, din contra elu in totudeun'a a ajutoratu si a fostu pre partea acelor'a, cari au deritu impacarea cu nationalitatile; elu nu crede, ca dupa cum a disu Kaiserfeld conducatorii nationali nu parasescunici odata calea, care au aratatu-o poporulu, ce din contra elu crede, ca deca li se va arata una cale mai buna si mai scurta, ei se voru inturna pre acest'a. Beust nu afla consulta si buna tactic'a suprematistiloru de a arata poporulu icone — inspaimantatoria, — cum e agitatiunea rusesca pentru panslavismu etc. — pana candu aceste esu numai dintr'una iritatiune a spiritulu si nu din circumstantie faptime.

Noi din partene recomandamu maghiariloru acest'a din urma asertiune a c. Beust spre serioasa luare aminte si mai cu sema bine se-si insemne domnia ungueresci si urmatoriele cuvinte ale cancelariulu imperiale, care marturisesce, ca ca atare doresce, ca catu mai curundu si dupa potintia se se puna capetu luptelor nationali, prin cari este sfasiatu imperiulu, aceste cuvinte suntu: „Elementulu germanu nu i folosesece intru nemic'a, deca este condamnatu la aceea, ca anu dupa anu se ste in lupta cu celelalte nationalitati, precum de alta parte nici nationalitatile nu au se castige nemicu, deca preferu lupt'a unei apropiari.“

Nu este indoiela, ca aceste cuvinte suntu adrese indirecte si catra elementulu maghiaru si nationalitatile din Ungaria; de ora ce nu credemu, ca contele Beust se ignoreze cu totulu starea cea trista interna a Ungariei, ca unulu, care insusi dechiaru, ca se interesaza despre luptele din laintru ale imperiulu, a caruia reprezentantu in afara este. „Viitoriulu“, dise elu, „ne va justifica“ si intr'adeveru dicemu si noi, viitoriulu ne va justifica dorintiele nostre drepte nationali, viitoriulu va aduce invingerea acestor'a, elu va arata nemtiloru si maghiariloru ingamfati, ca ore folositu le-au ceva lacomi'a, cu care au voitu se-si aroge tote drepturile politice nationali, fara a concede si celorulalti ce trebuie a li se concede; viitoriulu va arata de alta parte, deca nationalitatiloru li s'a datu man'a de impacarea dorintieloru si ele numai din capritiu au respinsu-o, or' ca casulu contrariu a avutu locu, de cate ori s'au manifestatu dorintiele loru. —

„Correspondance Slave“, care se continua si pe anulu acesta sub devis'a: „Liberté Nationalités“, intr'unu art. intitulatu: „La nation bohème et le nouveau ministère de Vienne“, dupace -si da judecat'a despre incordarile min. vienesu, ca elu reprezentaza numai o mica majoritate a populatiunei, incatu 5 milioane de slavi din Boemia si Moravia dupa starea de acum n'au dreptu de a poté avé

20 deputati, pe candu 6 milioane de germani din diverse tiera suntu reprezentati cu 120 mandataru in Reichsrath si astfelu majoritatea poporeloru e ironisata prin poft'a de suprematia sa; apoi finesce asia: „Catu de curundu va incepe o era noua de apasarea tuturoru drepturiloru constitutionali, una era de persecutiuni si de regimu militarulu „liberal“, dupa cum se exprima domnia situatiunei. „Noi consiliamu cu totu adinsulu pe acesti domni, ca se companesca bine lucrulu, inainte de a se pasi preste Rubiconu. Nu te poti juca nepedepsitu cu Cesarele, deca nu esti singuru elu. Nu e dificile a provoca unu resbelu civile, inse ore care ei voru fi urmarile lui? Subscritorii memorandumulu majoritatii au dechiaratu, ca cestiunea Boemiei e o cestiune de putere. Noi acceptamu acestu cuventu fara a esita, pentruca noi ne cunoscemu puterile nostre proprie, tocma asia, ca si pe cele ale domniloru acestora. Ei voru trebui se primesca responsabilitatea evenimentelor, care voru avé fara indoiela urmari seriose, ca-ci acolo, unde se lupta doue puteri, una din doue trebuie necesaremente se cadia.“ — Amu adausu acestea numai spre informare despre impresiunea, ce a facutu in Boemia confusiunea din Vien'a, unde elementele politice se afla impregnate de materi'a, care va esploda decidera la o parte. —

Braslovu 26 Ianuarin.

Balulu reuniunei femeiloru romane din ser'a trecuta avu unu publicu nu numai alesu, ci si numerosu si credemu, ca rezultatulu lui, catu privesce la scopulu serbarei acesteia dela inceputulu reuniunei, va fi pentru fondulu reuniunei catu de imbucuratoriu, deca nu se voru fi facutu spese, ce nu se potrivescu cu scopulu filantropicu. — Fiinduca ne interesamu numai de scopulu balulu, ne abtinemu a ne dá judecat'a despre grandeti'a seu modesti'a cea intielépta, despre ultraismulu seu convenientismulu tualteloru, fiinduca suntemu de judecat'a, ca nu hain'a face pe omu, ci omulu haina. Totulu, ce ne indamna a reflecta, se reduce numai la tonulu, ce mi se pare de asta data mai pucinu familiaru si ceva afectatu, in contra naturei romanulu, care nu vrea a scé de marginea jovialitatii, candu se afla in libertatea elementulu seu, care afara de pretensiunea purtarei cu convenientia nu suferu nici o sfiela. Istori'a de anulu trecutulu privitoria la acestu balu si nemultumirile starei nostre politice se reflectau ore cum cu o radia de seriozitate mai rara de pe fruntile romane; cu tote acestea judecat'a strainiloru, intre cari era cu deosebire mai multi oficiri ces. reg., forte pucini din sasi si numai vr'o doi maghiari, a fostu si de asta data in sensulu de pana acum, cumca balulu reuniunei e celu mai frumosu intre tote balurile Brasiovulu. S'au jucatu si jocu nationale romana, de si cam cu defectu, totusi cu multa gratia. Despre resultatulu in favorea fondulu asteptamu dupa publicarea lui, cum se face ea pretutinden. —

— Resultatulu alegeriloru intregitorie pentru comunitatea din Brasiovu este, ca dintre 2100 indreptatiti la alegere numai 796 au votatu. Au primitu majoritate de voturi Carl Boyer cu 761; Demetriu Eremias negutiatoriu 624; Stanu Poenariu neg. 620 si Demetriu Danielu schimbatoriu de bani 618. Membrii de reserva ce urmaza cu censu mai micu de 8 fl. 40 cr. se voru asedia si dupa aceea

publică. — Cu privire la naționalități se afla dar' 90 sași, 38 romani, 12 maghiari, 5 nemți, 4 greci și 1 israelitu în comună. —

— Dela Rosnovu audim despre o scenă foarte întristătoare intimplată în serbat. Craciunului între romani și oratorului (Wortmann) sasescu cu padurarii și cativa membri ai comunității totu sași, cari din seninul închisera vreo cativa romani, nefiind vinovati, spargundule petrecanii' a din serbatori. — Așteptam reportu din faci'a locului, ca ce dór' nu ne aflam în deplina parada de anarhia, că fara vina se se face așa ceva! — Voim dreptatea și ordinea și pentru acesta avem detoria a dá pe fața orce le conturba pe aceste, că se scia respectivii vindecatori. —

— Dóue sciri au facutu presiune asupra animelor romanilor. Scirea. cumca — după ce consulul din Romani'a cav. de Zulauf își parasesce postul — se facu încordări că o personalitate unghurească se ocupe acestu postu. Se pórtă ad. frica, ca unu maghiaru sumetiu le ar' face dificultăți și neindemana în negótiale cele dese, ce au de a face în Romani'a, fiinduca maghiarul privesce la romanu totu că la fostulu seu iobagiu. — Alta, e sentinti'a juratiloru, prin care redactorulu „Federatiunei“ pentru unu art. în caus'a Tofaleniloru s'a judecatu că conturbatoriu cu violintia alu pazei publice (?) la prinsória de 6 luni și 200 fl. pe langa spesele procesului. Déca și juratii maghiari sunt pentru romani atatu de liberali, apoi nu e mirare, déca nu pledam pentru introducerea lor, fiinduca nici legea necum juratii nu ne potu ajutá în contra arbitriului și a anarchiei, ce domina la unii și în privintia esplicării și a aplicării legiloru. D. e. și la legea despre limba. —

Declarațiune publică.

Dupa unu reportu, publicatu în „Heidelberger Zeitung“ Nr. 275 din anul 1869, profesorele W. Wattenbach în alu treilea discursu alu seu, ținutu în museulu de Heidelberg, descriind pre sașii din Transilvani'a și pozițiunea lor, afirma, ca între multe pericole, ce au amenintiatu pre sași în existintia lor, este de a se numerá și precum penitóri'a populațiune română din Transilvani'a, carea este o adevărata bandă de tetiunari și de hoti.

În urm'a intercesiunii, în aceleasiu diurnalu Nr. 278, din partea juristului în Heidelberg I. Bechnitiu pentru onóra natiunii române, numitul profesore Wattenbach dá unu respunsu totu în acelu diurnalu Nr. 279, în care între altele dice, ca expectatiunile sale despre valachi séu romani s'au reprodusu prin reportórele diurnalului amintitu în termeni mai aspri, decum au fostu ai densului; — mai departe dice, ca a cercetatu numai pamentulu sasiloru (recte fundulu regescu) și ca densulu a vorbitu numai despre romanii colonisati (?) pre acest'a; éra pentru a dovedí, ca acești romani sunt așa precum i au caracterisatu densulu, se provóca la ceea ce a scrisu englesulu Charles Boner despre Transilvani'a, éra catra finea respunsului seu afirma Wattenbach, **ca se** indoesce, déca romanii, locuitori în colibi impregiurulu satelor sasesci, au convictiunea, ca numai pre cultura se póte basá pretensiunea ecisistintei naționale.

Ori cum se voru luá cuvintele lui Wattenbach — după cum sunt relate în Nr. 275, séu după versiunea ce densulu o dá în Nr. 279 alu amintitului diurnalu — nu se va poté nici cum trage la indoiéla, ca onóra poporului romanu, în ceea ce privesce cultur'a și moralitatea lui, e atacata prin numitul profesore în modulu celu mai insolente. Si acestu atacu e cu atat'a mai dorerosu simtitu, cu catu elu se vede a fi anume calculatu de a inferá și discreditá înainte opiniunii publice luminate și prin urmare de a lipsi de simpathia și sprijinulu morale alu aceleia pre unu poporu, carele, de si apasatu fara vin'a lui mai multi seculi, totusi, dovada e istori'a lui, n'a lipsitu și nu lipsece a-si impliní cá ori care dintre popórele conlocuitorie datorintiele sale catra patria și umanitate și carele a adusu și aduce cele mai mari sacrificie posibili pentru de a intrá în concertulu popóreloru cultivate si libere.

Comitetulu asociatiunii transilvane pentru literatur'a și cultur'a poporului romanu, petrusu de marele sacrificie, ce poporul romanu din Transilvani'a preste totu și în deosebi celu din fundulu

regescu, își impune pentru cultur'a sa, nu póte se -si exprime destulu de viu profund'a sa parere de reu, ca unu barbatu de scientie, unu istoricu germanu, a potutu se-si uite intru atatu de sine, incatu, în miuloculu Europei, într'o cetate celebra prin atati eruditi și de siguru înainte unu numerosu publicu luminatu, se se apuce a aruncá fara conscientia asupra poporului romanu, fia macaru și numai asupra celui ce locuiesce în fundulu regescu, astfelu de injurie grave și infamatorie.

Cum dovedesce numitul profesoriu, ca romanii din fundulu regescu locuiesc în colibi impregiurulu satelor sasesci? și prin ce i au datu aceea anșă de e se indoi despre nisuinti'a lor de a-si întemeiá ecisistintia naționale prin cultura? — După ce istoriculu Wattenbach, precum însusi marturisece, a cercetatu în persóna fundulu regescu și a avutu intalnire cu cei mai destinsi barbati ai sasiloru, cine ar' mai poté așteptá se lu védia atatu de lipsitu de dovedí faptime, incatu, pentru de a se acoperi, se fia constrinsu a se verí sub scutul lui Charles Boner?! — Cine este Charles Boner și cu cata iubire de adevuru a scrisu elu în opulu seu despre Transilvani'a, acést'a trebuia se o afle Wattenbach și dela sașii invetiati, cu cari dice elu, ca a conversatu mai multu, și trebuia se o afle aceea Wattenbach și singuru, fara informatiuni, avendu ocașiune a se convinge prin intuitiune propria despre starea sasiloru și a romanilor conlocuitori în fundulu regescu.

Fiindu în faci'a locului profesorele Wattenbach potea se afle, ca precum romanii din Brasiovu au infintiatu frumosulu gimnasiu, de care densulu amintesece numai în respunsu, așa și ceilalti romani locuitori în fundulu regescu si-au infintiatu după poteri scóle prin tóte comunele locuite de ei, atatu prin cele mestecate cu sași, catu și prin cele curatu romane; — mai departe potea se afle Wattenbach și de reuniunea femeiloru romane din Brasiovu, pentru înaintarea educatiunii orfaniloru și a fetitieloru serace, o reuniune ramurita în tóta tíer'a, carea sustiene scóle pentru scopulu aratatu nu numai în Brasiovu, ci și în alte locuri ale Transilvaniei, — asemenea potea se afle de multe societati romane de lectura, — în fine potea numitul profesoriu se afle și de considerabilele stipendie, ce se dau pre totu anul în mai multe mii de florini studentiloru romani din mai multe fundatiuni romane și dela asociatiunea, pre care are onóra a o representá subscrisulu comitetu cu resiedinti'a în Sibiiu.

Dar' aceste institute și miulóce de cultura Wattenbach le-au trecut cu vederea, séu inca fiindu în Transilvani'a, séu numai înainte auditoriului seu din museulu de Heidelberg. În totu casulu inse e condamnabile, a ignorá asemenea lucruri din viéti'a unu poporu, candu cineva -si permite a se face judecatoriu asupra culturai și moralității aceleia. Si profesorele Wattenbach se arata aici cu atatu mai condamnabile, cu catu în respunsulu seu însusi marturisece, ca nu s'a simtitu indemnatu a amintí în discursulu seu de institutele de cultura ale poporului romanu. Dar' ce e dreptu, déca numitul profesore ar' fi adusu înainte autoriului seu, institutele și miulócele de cultura, ce poporul romanu si le-a creatu și le sustiene și le folosesece cu succes, în mani'a tuturor vicisitudiniloru timpului, cum ar' mai fi începutu langa acelea și injuriile ce elu avea se le arunce asupra acestui poporu? Pre langa o espunere a sacrificieloru și succeselor, ce poporul romanu le póte aratá pre calea culturai și a civilizatiunii, cum ar' mai fi potutu caracterisá istoriculu Wattenbach, înainte unu publicu luminatu, pre poporul romanu atatu de infam, incatu reportórele dela „Heidelberger Zeitung“ se dica (vedi notiti'a din Nr. 278 alu acelu diurnalu), ca după cele ce a afirmatu Wattenbach despre portarea romaniloru din Transilvani'a fața cu sașii, aceia cu dreptulu se potu numí „o adevărata bandă de incendiatori și de hoti!“ — Istoriculu Wattenbach a trebuit se ignoreze și trecutul și prezentulu poporului romanu din Transilvani'a, pentru de a aruncá asupra lui asemenea injurie infamatorie; ca-ci istori'a patriei, de si spune ca poporul romanu în Transilvani'a a fostu impilat atatea seculi, totusi nu arata nici într'unu locu, ca acela s'ar fi degradatu vreodata a fi o bandă de tetiunari și de hoti, éra statistic'a tieriei arata invederatu, ca poporul romanu a statu și sta în privintia moralității celu pucinu pre acelu gradu, pre care au statutu și stau popórele conlocuitorie favorite de statu.

Aceste premise, subscrisulu comitetu, pre langa espresiunea profunde sale pareri de reu, ca ci a trebuit se întempine din partea unu erudit istoriografu germanu asemenea atacuri, pre catu de nefundate, pre atatu de injurioase pentru poporul

romanu din Transilvani'a și respective din fundulu regescu în ceea ce privesce cultur'a și moralitatea lui: dechiara de calumnie tendintioase asertiunile cuprinse în amintitele atacuri ale profesorelui Wattenbach și protestóza în contra acelor calumnie cu tóta solenitatea.

Din siedinti'a comitetului asociatiunii transilvane pentru literatur'a și cultur'a poporului romanu, ținuta la Sibiiu în 4 Ianuariu 1870.

Comitetulu asoc. trans. pentru lit. și cult. poporulu romanu.

Ioane Hani'a m/p., I. V. Rusu m/p.,
v.-presied. secret. II.

Gherla 15 Ian. st. n. 1870.

Onorata Redactiune!

Nu este unu coltiu de campia, unde se nu fi strabatutu radiele caldúre ale sórelui binefacatoriu, și cari apoi se nu fia pornitu spre desvoltare și viéti'a grauntiu semenatu; — nu este anima omenéscă, în carea se nu fia datu córdele simtiriloru sub man'a blanda a primaverii cateva tonuri dulci și desfatatorie; — si nu este anima romana, la carea se nu fi penetratu radiele sórelui naționalității, și penetrandu odata, aceea, se nu fi palpitatu sub vibretulu accenteloru timpului din seculu modernu, care este alu culturai, desvoltării și civilizatiunii.

Accentele acestoru cuvinte frumóse și maiestóse si-au aflatu reflectulu, oculu vibretului lor și în animele fragede ale clerului tineru din seminariulu gr. unitu de Gherla, care cleru revocandu-si în minte memori'a unu trecutulu falnicu, precum și aceea: ca cum deve se fia cu veneratiune și pietate catra tierin'a acelor barbati, cari si-au sacrificatu totu ce au avutu — chiaru și viéti'a — pentru sustinerea limbei și relegiunii sale; și, ca aceste numai atunci le voru implini, déca voru sci pretiuí acelu trecut, care, cá una oglinda ne aréta figurele cele grandioase ale barbatiloru nostri, cari s'au destinsu prin geniulu, talentele, faptele și virtutiele lor; — déca electrisati de farmeculu romanismului și alu relegiunii -si voru induplicá poteriile a se apropiá de densii, și ai imitá în fapte maretie și virtuti spre implinirea misiunii lor sublime. — Dupace dara clerulu mentionatu spre acestu scopu s'a constituitu într'o societate, carea societate conformu anuciului nostru din 2 Dec. 1869 publicatu în Nr. 93 alu pretiuitului diurnu „Gazeta Transilvaniei“ în 1-a Ian. st. v. 1870 si-a ținutu siedinti'a publica de deschidere în sal'a resiedintiei episcopale, prin acést'a profitu de ocașiunea binevenita a aduce la cunosciintia on. publicu decurgerea și respective rezultatulu acelei siedintie, — care precum si începutulu e foarte modestu, daru e asemenea unu ramurelu, care va se devina unu arbóre — favente Dei misericordia, — din care voru ramuri odraslele dorite, cari voru aduce fructulu oftatu.

Pe la 5¼ óre după amédi fiindu de fața pe langa membrii societatii și unu numeru considerabilu de óspeti straluciti d. conducatoriu Nicolau Moldovanu în cuvinte alese și bine acomodate indigintieloru și recerintieloru presenti, accentuandu, ca: „cá preoti si cá romani voim a trai si a mori“, anuciá siedinti'a de deschisa, între aclamatiuni de „se traiésca“. — După aceea corulu vocalu intoná „Imnul Domnului“; éra Simionu Budisianu cetesce biografi'a nemoritoriului G. Sincaiu, la finea careia facundu unu apelu catra confrati, în care i provóca a urmá lui Sincaiu, a iubi poporul strivitu și alu suferintieloru, poporul romanu, asia de ferbinte, precum l'a iubit elu; se folosésca tóte miulócele posibile pentru desteparea și luminarea poporului, pentru alu aduce la cunóscerea de sine, cá se scie și se pricépa, ca romanulu a avutu unu trecutulu mandru și falnicu, si lu astépta unu viitoriu sublimu și gloriosu; fú petrecutu de aplause entusiastice; — după aceea se suie pe tribuna Vasiliu Patcasiu și declamá poesi'a „catra martirii romani din 1848/9“ de A. Muresianu, între aplause; éra Leone Cosbucu ecsecuta pe flauta solo cu multa precisiune și dibacia „Potpuri“, carela dorinti'a stralucitiloru óspeti se repetiesce urmaritu de cele mai entusiastice aplause. — Iosifu Cristea după aceea declamá cu multu spiritulu poesi'a: „Glasulu unu romanu“ de A. Muresianu, între aclamatiuni de „se traiésca“ și aplause. — După aceea cantá corulu vocalu resunetulu „Destéptate romane“, storcundu cea mai viua placere din partea astantiloru. — Éra Demetriu Dragosiu declamá poesi'a: „Moldova la an. 1857“ de Alesandri, între aplause entusiastice. — Gavriila Mesesianu cetesce operatulu seu intitulatu „Devis'a inteligintei romanu“, în care

aréta pe largu si cu istetime necesitatea de a se interesá seriosu intréga inteliginti'a romana de educatiunea poporului, a patrocina relegiunea, carea a fostu scutul limbii si alu nationalitatii nóstre scl. — Dupa aceea Leone Cosbucu ecescutá pe flauta solo „Piese si cantece de Bucuresci“ totu cu același succesu.

Intre aceste sosescu trei telegrame, dóue din Vien'a, unulu din Pest'a, — cari desfacunduse si dandulise lectura, se afla: ca unulu e dela societatea „Romani'a“, care suna: „Romani'a“ ve saluta, cá spiritulu intre voi! Urari pentru implinirea aspiratiuniloru. — Inainte cleru tineru nationalu! subscrisu Moisiu; — alu doile: „Sub standardulu pastorului iubitoru alu poporului Alexi, alu prometeului romanu memoritorului Sincaiu, ve saluta cordialminte conluptatorii fideli, subscrisii: Silasi, teologii;“ si alu treile din Pest'a suna: „Cu bucuria cordiala salutamu infintierea asociatiunei de lectura dorindui in florire, subscrisi: fratii vostri din Pest'a.“ — Primiti, primiti fratiloru! simtiemintele nóstre recipróce pentru descoperirile manifestate.

Dupa aceea declamá Ioane Goronu poesi'a lui ocasionala „catra muse“, urmata de viue aplause si aclamatiuni de „se traiésca“.

Dupa tóte aceste Magnificenti'a Sa rsm. d. Stefanu Biltiu rectoru seminarialu si supravighietoriulu societatei nóstre, care a lucratu si pana acum diu'a nóptea cu asiduitate, sollicitudine si intieptiune pentru inaintarea, cultivarea si luminarea clerului tineru din acestu institutu, dede si acum prin cuventarea de inchiderea siedintiei, o dovada eclatanta despre simtiemintele maretie si nobile, cari le nutresce facia cu mam'a beserica si scump'a nóstra natiune romana, indemnandu si insufletindu societatea la imbraciosiarea cu caldura si ardóre a totu ce e bunu si frumosu, maretiu si sublimu, relegiosu si nationalu.

Dupa acést'a corulu vocalu mai intoná: „Ramuri de Olive“, intre cele mai viue aplause si urari de se traiésca.

Éra in fine magnificulu domnu Macedonu Popu prepositu capitulare si magnificulu d. Stefanu Biltiu canonicu si pretoru seminarialu, precum si urmatorii spectati domni Augustinu Munteanu adv., Petru Anca v.-comite in comit. Doboc'a, Alecsandru Nemesiu asesoru, m. on. domni Lazaru Huza not. consist., Eusebiu Cartice prof. de teologia, Ioane Velle v.-rectoru si Ioane Papiu preotu la institutu de corectiune indemnatu de semiulu maretiu si sublimu nationalu de a patrocina totu ce e conducatoriu la unu scopu salutaru, binevoira a se inserie de membrii fundatori ai acestei societati, catra cari se adaugu de mai inainte si m. on. dn. Alecsandru Erdösiu protopopu in Tr. Tieri Oasiului si d. conducatoriu alu acestei societati Nicolau Moldovanu prefectu si profesoru de teologia.

Candu inchiamu aceste orduri ne sosí o epistola din Blasiu dela magnificulu si rsm. d. Ioane Fekete canonicu custode metropolitanu onerata cu 26 fl. v. a. si 2 carti donate acestei societati, precum si cu o lista, carea contine numele aceluor prestimati si venerati domni, cari binevoira a ne sucurge cu ajutoriulu loru materialu spre a ne ajutorá in intreprenderea nóstra, cari suntu: magnificulu d. Ioane Fekete canonicu custode 10 fl. v. a. si 1 esemplariu gramatic'a maghiara-romana. Magnificii d. Basiliu Ratiu prepositu 2 fl., 1 esempl. istori'a besericésca, Antoniu Vestemeanu 1 fl., Elia Vlas'a 1 fl., Ioane Chirila 1 fl., Timoteiu Cipariu can. 2 fl., Stefanu Manfi can. 1 fl., prestimati dd. Teodoru Deacu v.-rectoru 1 fl., G. Pap propr. 1 fl., Georgiu Katona adv. 1 fl., N. Marinu prof. 1 fl., B. Crisianu prof. 1 fl., Petru Gram'a macelariu 1 fl., Flórea Vancea nasc. Nistoru 1 fl., Simionu Mateiu not. consist. 1 fl., caror'a prin acést'a le aducemu cea mai caldurósa recunoscintia si multamita pentru partinirea contestata facia cu jun'a nóstra societate; — ne place a crede si speramu, ma chiaru ne rogamu de on. publicu romanu, cá luandu in consideratiune intentiunea si respective scopulu sublimu alu acestei societati, se binevoiesca a ne sprijini cu ajutoriulu seu atatu materialu catu si spiritualu, cá cu atatu mai usioru se ne potemu resolu si noi problem'a si ajunge scopulu nostru celu sacru si inaltu. —

Patriciu Lobontiu m/p.,
presiedinte.

Simionu Budisianu m/p.,
notariu coresp.

UNGARI'A. In siedinti'a dietei din 20 Ian. interpeléza L. Tisza pe min. de justitia despre rela-

tiunile presei in Ardélu intrebându, déca min. are de cugetu in curundu a aduce unu proiectu de lege pentru desfiintierea cautiunei si a legi din Ardélu (de sub Bach 1852)? si déca vré a vindecá reulu in privinti'a comasatiunei, care nu se facu inca prin orasie, unde nu se aflá relatiuni urbariale. — La ordinea dilei érá fondulu de dispositiune de 120.000. Intre alti Paulu Madocsányi arató cu degetulu la vecinii sei din nordu-ostu si la simtiemintele loru, ce au facia cu patri'a unгурésca, apoi la marea necesitate de a controlá intrigile iubitoru loru vecini, de aceea face lipsa fondulu dispositiunei. — Bobori inse se teme, ca se voru intrebuintia éra la influintiarea alegeriloru. Simonyi dice, ca e pre mare sum'a. Fondulu de dispositiune in Angli'a e 300.000, in Itali'a 40.000 fr. si denéga primirea. Zsedényi e pro, Vucovics contra votarei. Slavi apara necesitatea fondului, pentruca regimulu nu póte dá tóte de golunici ale lega de limba clopotului. — Schwarz dice, ca regimulu Angliei are numai 10.000 pundi sterling si póta diurnalu pentru intrebuirea fondului, in care fiacare deputatu are dreptu a privi. Deák pentru. Andrassy bate siéu'a, ca regimulu nu -si póte desvoltá argumentele sale cele delicate cu aceeași publicitate, cu care -si trambitiazá opositiunea ale sale si pretinde aplacitare. Patai dechiara, ca elu nu aplacidéza bani de spionagiu (Spitzgeld) si rezultatulu fú 169 voturi pentru, 102 contra, adica se primí. —

In siedinti'a din 21 se votá condolentia pentru mórtea dep. Alb. Bartha din Alb'a superioare, care mori in 19 Ian. Se votá sum'a de 71.000 pentru min. de langa persón'a Mai. Sale si bugetulu min. de finantia cu 146,528.900 fl. venitu brutu, séu 102,499.700 fl. venitu curatu inse cu substragere de 20/0. —

In cas'a de susu sied. din 20 Ian. S'a primitu proiectulu pentru desfiintierea bataii corporale, inse ca adausu, cá numai deodata cu activarea tribunaleloru de prim'a instantia se aiba potere. — Candu a fi? —

AUSTRO-UNGARI'A. Vien'a 24 Ianuariu. Cuventarea lui Beust la desbaterea adresei a impresionatu maiortatea ministeriului astfelu, incatu indata se si intrunira in conferintia, cu atatu mai vertosu, ca maiortatea deputatiloru s'a iritatu fórté si tienendu in 23 adunare in clubu provocara pe ministri, cá séu se respunda séu eventuale se demisioneze. Acést'a a si urmatu, ca cei 5 ministri si au datu demisiune si Kaiserfeld e insarcinatu cu compunerea unui nouu cabinetu. Acést'a confusiune nu póte remané fara influintiare preste tóta monarchia. —

— Archiducele Carolu Ludwig, fratele imperatului, s'a aflu in 28 in Berlinu pentru a dá contra visita la curte. Elu fú primitu serbatoresce de catra principele de coróna la curtea trenului si inca in uniforma austriaca. I s'a facutu onóre militarica cantanduise imnulu austriacu. —

Cronica esterna.

ROMANI'A. M. S. Dómn'a visitandu institutu de crescerea fetitiloru numitu „Asilulu Elen'a“ in 31 Decembre, care institutu fú infintiatu sub principele Cuza sub numirea dómnei Elen'a, fú primita cu mare caldura. Elevele intonara imnu pregatitu de V. Alexandri si poesii. Dómn'a multuminduse fórté emise urmatoriulu autografu catra presiedintele ministriloru:

„Bucuresci 6 Ianuariu 1870.

„Domnule Presiedinte!

„Visit'a mea la asilulu Elen'a -mi a facutu cea mai buna impresiune, si voiu pastrá o placuta aducere aminte. Amu fostu primita de catra copile cá o mama si tienu a fi mam'a loru. Cu o via satisfactiune amu constatatu chipulu cum copilele suntu ingrigite acolo, precum si progresele in instructiune, cari facu a sperá, ca acestu asiedamentu va puté dá institutrice pentru scólele de fete. Sollicitatiunea mea se concentréza, in acestu momentu, in seversirea asilului si in constructi'a unei capele, atatu de neaparata ori carui asiedamentu, unde trebuie se se faca educati'a tinerinei.

„Propunu dara a se deschide o subscriptiune spre acestu efectu. Convinsa de nobilele sentimente ale damelor romane, nu me indoiescu, ca voru veni se se asocieze cu grabire la acést'a opera, pe care o punu sub patronagiulu meu. Me punu in capulu subscriptiunei cu sum'a de 12.000 franci. „Credeti, domnule presiedinte, la simtiemintele mele de stima si de afectiune.

ELISABET'A.“

CESTIUNEA JIDOVILORU

in adunarea deputatiloru Romaniei.

Siedinti'a din 16 Decembre 1869.

La ordinea dilei fiindu interpelarea dlui Ionu Codrescu relativa la miscarea jidoviloru in Romani'a si a actiunei asociatiunei centrale din Parisu, numita aliantia israelita universale, interpelare adresata intregului cabinetu si in parte dlui primu ministru si dlui ministru de esterne, dsa, luandu cuventulu, arata ca, déca a lúatu cuventulu, e de a pune tíer'a in pusetiune se véda ce opiniuni au representantii natiunei si ministeriulu in cestiunea de facia, care s'a agítatu mai in tóte cercurile electorale.

Nu mai e cestiunea unoru ómeni, cari vinu in tíera a cauté o pacinica locuintia, ci e vorb'a de o natiune, care invade preste alt'a.

Cestiune dsale avendu dóue parti, va incepe cu cea din urma. Ce este asociatiunea israelita centrale din Parisu? O asociatiune cu nesce statute, dar' ale carei scopuri suntu altele. Dsa cetesce cuvintele dise do rabinulu Isidoru, intre care se dice, ca „pre frontispiciulu asociatiunei e scrisu principiulu talmudisticu: solidaritatea tuturoru israelitiloru.“

Acést'a asociatiune e infintiatá la 1860, si lasa pre adunare a cugetá la coincidinti'a intre acést'a data si intre fazele, prin care a trecut cestiunea israelitiloru in tíera.

Citesce apoi cuvintele dlui Cremieu*, din care se vede, ca jidovii mergu cu pasi de giganti.

In adevéru, la 1865 erau in Romani'a dóue comitete de ebrei, unulu in Bucuresci, altulu la Iasi, compuse de cate unu omu. Gaster negutiatoru si Neusatz in Iasi. De atunci incóce numerulu comiteteloru este de 34, organizate cu presiedinti, vice-presiedinti, casiari etc. de candu s'a tramisú in tíera comisiuni.

Nu e orasiu, ba chiaru satu, in care se nu fia misiunari, cari se dea reportu, prin comitete, centrulu séu comitetulu din Parisu.

Tendintiele acestei asociatiuni care suntu? E unulu. Este inviarea unei natiuni, si nici unu nationalistu in secululu nostru nu lu póte reprobá, mai alesu candu e vorb'a de o natiune vagabunda, care tinde a formá unu statu.

Suntu premiuri puse pentru literatur'a nationala, pentru arte, si chiaru pentru scienti'a jidovésca, cá si candu ar' fi scientia jidovésca! . . . Vomu vedé care e ea.

Acesti vagabundi inse voru ei se-si recastige vechiulu teritoriu alu loru? Nu; voru a avé statu, siefu etc., dar' uu voru, siediu! . . .

Cetimu intr'unu buletinú, ca „unú din ebreii din Siatatz (Serbi'a) voru se emigreze in Palestin'a, dar' ce se faca ei intr'o tíera fara agricultur'a?“ Apoi unei propuneri de a se colonisá Palestin'a, i se raspunde cá ea, nefiindu conformu cu tendintiele asociatiunei, nu se póte admite.

Ori cine se póte intrebá ce voru? Cu midiu-lócele cele mari, care le au, ar' poté se-si dobandésca unu teritoriu. Dar' ei nu gandescu asia. Cetesce o incercare a unuia din capii ebreiloru, Moses Montefiore, care tinde la formarea unei colonie de agricultur'a in Palestin'a. Elu cumpará acolo o vasta gradina, puse cativa insi, inse vedú, ca incercarile i suntu vane. Reportulu asociatiunei dice, ca „acestu pamentu, acoperitu cu maracine, locuintia in ruine, proba, ca caritatea nu e destula“ si mai in urma, ca „Sir Moses n'a intielesu, ca in data celui, ce i e fóme si mananca, i se face éra si fóme; cei cari nu sciú agricultur'a etc.“

Déca aliantia israelita nu voiesce cá natiunea ei se aiba unu teritoriu propriu, ce voiesce? Vré a avé unu teremu intinsu si a fi judecatori'a tnturorú popóreloru. D. Codrescu cetesce aici din unu organu din Bucuresci, redactatu de unu membru alu aliantiei, care dice, ca „noi vomu fi cá Levitii in poporulu lui Israelu.“ Ce ar' fi unu poporu, care ar' avé in armat'a sa cateva mii de asemene preoti? Candu rabinulu ar' dice, ca cutare tíera nu are dreptate, negresitu ei ar' cauté se se lupte contra tieri, care n'ar avé dreptate, fia chiaru aceea de unde facu parte.

D. Cremieux mai dice: 6 milióne suntu copii

lui Ddieu, se asteptam pana va veni acelu Dum-
medieu! . . .

Ce va se dica aceste cuvinte? Ele sunt de
natura a i aprinde, a i impinge la fanaticism si,
candu o natiune e fanatica, e demna si de mare
fapte, dar' si de mai mari rele.

Éta unu faptu.

Ecsista o scóla gréca si un'a israelita; s'a disu
de ce se fia dóue scoli? Se fia un'a.

Nu inse; comitetulu cere relatiune si aliantia
respunde, ca interesulu Judaismului nu permite a-
cést'a.

Comitetulu din Parisu concentra tóta actiunea,
incepe prin a concentra banii. Comitetulu din Li-
vorno vré a intrebuintia óre cum cotisatiunile, ce
avea strinse: celu din Parisu lu opresce, si elu se
supune.

Dar' celu pucinu comitetulu din Parisu a disu:
nu potemu luá tóta lumea; se alegemu dar' o parte
si ei au alesu Orientulu.

Se cetesce in buletinulu lor: „Destinat'a ji-
doviloru e de a civilisá Orientulu; ei l'au luminatu
in trecutu, dela ei dar' trebuie se vina lumin'a.“
Din Orientu dar' tindu ei a-si face tiér'a lor, si
din totu Orientulu au alesu Romani'a, patri'a nó-
stra, pastrata cu atat'a sange si sudori: éta de ce
trebuie se cugetamu de dóue ori la acést'a.

D. Codrescu cetesce scrisórea dlui Armand Levy,
aginte alu aliantiei, atasiatu pre langa guvernulu
de adi, scrisóre adresata dlui Ioane Brateanu,
dupa esirea dsale din ministeriu, care incepe cu
vorbele:

„In meditatiunile dtale asupra istoriei Orien-
tului etc.“ si din care apare pre facia scopulu, pre
care lu urmarescu ebreii, scopulu adeveratu, ascunsu
sub masc'a relegiunei, alu persecutarei relegiósce.

Éta aici desvoltata cestiunea jidaniloru in tiéra,
continua d. Codrescu. D. Armand Levy e francu,
i multumesce de acést'a, marturisesce, ca nu e
vorb'a de relegiune, ci de a se infige si a firmá a
trei'a parte din fortiele natiunei romane. Pretestulu
este inse relegiosu si de aici se respandesce in tóta
lumea faim'a, ca romanii suntu mancatori teribili
de ebrei.

Li se póte dice dar':

De ce nu sunteti franci, de ce nu spuneti a-
deverulu si deghisati sub relegiune planurile cele
culpabile? Spuneti francu maritului Napoleone, re-
ginei Victoriei, si ei, cari au luptatu pentru Ro-
mani'a, voru scí ce respunde.

Inse nu; ebreii suntu abili; aici vorbescu ast-
felu, acolo astfelu. Nu e cestiunea de relegiune,
ci cu orice pretiu voru impedecarea formarei unei
burgesie romane si nu se va gasí natiune, care se
vré acést'a si — de va gasí — toti vomu protestá
energicu contra unei atari vointie (aplause con-
tinue).

Deschidendu istoria, se vedemu ce cugetau si
cugeta strainii in acést'a cestiune.

Pre la 1853 tóta Europ'a deschidea ochii a-
supra Principatelor, din care voiau a face in
Oriente unu bulevardu. Aici cetesce unu pasagiu
din istoria lui Elias Regnault, din care resulta,
ca clas'a de miulocu lipsindu, ebreii tindu a tiené
separatiunea intre diferitele clase romane, si a luá
loculu acelei clase, etc. „Alungarea jidoviloru din
tóte ramurile industriei“ este mesur'a ce propune
Regnault. Éta dice d. Codrescu, éta unu omu lu-
minatu, care nu póte fi acusat de spiritu de per-
secutiune relegiósca séu de partialitate ce dice.

D. Leclair dice asemene: Moldov'a e cotropita
de ebrei.

Candu dar' ebreii voru se constitue la Dunare
unu poporu, de ce n'au alesu alta natiune?

Au pusu ochii pre Romani'a, pentru ca rolulu
ei este de a fi civilisatorea Orientului, rolulu ei e
eminentu nationalu si crestinu. Divulu Traianu ne-a
adusu aici cá o sentinela a marelui imperiu, cá o
sentinela, care trebuie se opunemu pepturile nóstre
contra jidaniloru! Suntemu crestini si omogeni, si
acést'a e motivulu, care a determinatu invasiunea
ebreiloru. Luati-ne omogeneitatea, nationalitatea si
crestinismulu — si nu vomu mai fi romani.

S'au vedutu pucinu mai inainte manifeste,
care insultau pre romanii; d. I. Eliade Radulescu,
care e in faci'a dsale, scie de ce manifeste e vorb'a;
dsa le-a sfarimatu si nu cu vorb'a, ci cu condeiulu,
a avutu acestu romanescu curagiu.

Conservarea — éta singurulu argumentu, care
s'a invocatu de noi contra pretensiuniloru diferite;
se ne conservamu dar'; suntemu o singura natiune,
o singura tiéra, o singura limba. Candu dar' vomu

avé o burgesia straina, ni se va dice: éta ce sun-
teti, éta ca poterea societatii vóstre e straina. Po-
tea-vomu óre noi si atunci dice totu cá mai inainte,
potea-vomu noi si atunci invocá nationalitatea si
unitatea nationale, pentru care Mihaiu Bravulu si
atatia altii si-au versatu sangele?

Se invocá de ebrei minciun'a, ca persecutam.
E minciuna, o spune tare, si parlamentulu romanu
trebuie se o afirme pre facia, ca e o minciuna, o
curata minciuna acuzarea, ca suntu persecutati de
romani, la care n'au ecsistatu nici odata lupte re-
legiósce. Prin acést'a de o parte cauta a obtiené
compatimirea, ér' pre de alt'a a se insinúa, a se
acreditá, ca totu ce se face sub ei se face; ca déca
guvernele se sustienu, se sustienu numai, ca le
placu lor.

D. Cremieux la 1867 dice in sinulu aliantiei
israelite: „ministeriulu ce s'a succedatu cade, si
déca elu adi se sustiene, e ca va cautá a repará
relele trecute in privintia jidoviloru.“

Acést'a e o calumnia, nu e de crediutu, ca unu
ministeriu romanu, cá acel'a, in care erá d. Bra-
teanu, se mérga a implorá ebreiloru favórea: e o
calumnia, e o perspectiva ce se da ministriloru, ca
adica, de vreti se stati la potere, fiti cu noi.

Si e de mare groza aliantia acést'a a israeli-
tiloru, ca-ci chiaru d. Cogalniceanu, in circulari'a
sa, pare convinsu, ca jidanii potu doborí „nu unu
ministru, ci 10 ministri“. Acést'a dsa nu o crede.
Candu se va pune pre teremulu celu dreptu cestiu-
nea in faci'a Europei, nu la 10 dar' la unu sin-
guru ministru chiaru nu i se va clatí unu firu de
peru din capu.

Aliantia dandu se se intieléga a totu puter-
nici'a sa e dibace, prepara adepti. Dorinti'a de a
placé jidaniloru a fostu audita. Cetimu in buleti-
nulu aliantiei, ca „unu membru comunicá, ca d.
Scarlatu Rosetti, vice-presedinte alu senatului,
e gat'a a scrie o carte, prin care se apere pre
ebrei“.

D. Iepureanu a luat si dlui laude in si-
nulu aliantiei israelite.

D. Balaceanu intrerumpe, ca d. Iepureanu
e absentu.

D. Codrescu. Inaintea istoriei nu suntu
absenti.

D. Balaceanu. Nu bagati pre d. Iepureanu
in pamfletele dvóstre; nu scrii dta istoria.

D. Codrescu. Dle presedinte, credu, ca
nu e de demnitatea camerei a lasá se se pronuncie
si califice disele unui deputatu de pamfletu.

Biroulu oserba dlui Balaceanu-
(Voci de pe bancele deputatiloru: protestamu!
... retrage-ti cuventulu. Scomotu.)

D. Agarici. Ceru a se chiamá la ordine
d. Balaceanu si a-si retractá cuventulu. . . . Esimu
cu totii din adunare. . . . (Va urmá.)

Novissimu. Vien'a 28 Ian., 6 óre
séra. Diurnalele comentéza seriosu brosiur'a lui
Helfert „Rusi'a si Austri'a“, care pretinde statulu
unitariu austriacu decentralisatu si pentru slavi si
romani deplina egala indreptatire. —

† **Vasile Sturza**, fostu locotenentu dom-
nescu in Moldov'a 1858, primu ministru si presie-
dinte la curtea de casatiune, care lucrá multu pen-
tru realisarea unirei, reposá in Bacau in 11 Ian.
Domnulu, Dómn'a, guvernulu si adunarea nationala
si au aratatu condulentia la familia, facunduse dis-
positiuni pentru a i se da onórea cea mai de pe
urma si din partea statului. —

— D. C. A. Rosetti redactorulu „Romanului“
fú alesu deputatu in colegiulu alu treilea in Brail'a.

— In afara nemicu de mare insemnatate.
Episcopii germani si austriaci au protestatu in con-
tra ordinei de casa a conciliului si in congregatiu-
nea din 21 Dupanloup, episcopulu francesu, a tien-
nutu o cuventare fórté importanta. —

— Viéti'a, operile si ideile lui GEOR-
GIE SINCAIU DIN SINC'A. Discursulu de recep-
tiune de A. Papiu Ilarianu, si responsulu de
Georgie Baritiu.

In siedinti'a publica a societatiei academice ro-
mane din 14 Septembre 1869. Cu XIV anese si
unu fac-simile.

Se afla in vendiare, la librari'a Socecu. Pre-
tiulu patru lei noui; — in Transilvania 1 florinu.

Responsuri: Salbagielu: Tacsá timbrale e
30 cr.; de serie 6 cr. la una publicare. Dela 3
ori in susu se scade la seria, tacsá remane 30 cr.
de s'ar publicá si de o miie de ori. Seriele se
socotescu, cate incapu in loculul intregu ocupatu.

Reclamatii pentru Nrii neprimiti se
facu pe viitoriu la post'a cea mai aprópe, nu dea-
dreptulu la Redactiune, si neaperatu in terminu de
3 dile dela diu'a sosirei indatinata. Nón'a? dispu-
satiune ministeriale esita in caus'a acést'a demanda
asia. —

Exemplaria din Gazeta se afla
dela inceputu si dela inceputulu an. 1869 asemene.
On. DD. prenumeranti se binevoiesca cu totii a in-
demna si inteti in giuru prenumerarea cá se po-
temu continua fara scadero; pentruca, de unde totu
iai si nu mai puni, — se sleiesce. — R. . .
Dta esti alu treile in totu comitatulu si dorinti'a
de Fói'a pretinde intenderea de materialu, ca cu
ventu si credite dubia nu se póte tiparí nici o li-
tera; apoi dupa sacrificia se mai fii si maltratatu,
necontentitu, cá tiapulu evreiloru. Se portamu sar-
cin'a unulu altuia. —

DDii cu restantiele din an. tr. se binevoiesca
a nu mai amana, impedecandune.

Gherl'a: Asteptu pe tóta diu'a.

Clusiu: Amu tramisu. Ve rogu a continuá.

Blasiu: Asteptu sosirea dupa 10 dile. —

Ad Nr. 252/pbl.

3—3

Publicatiune.

Din partea tribunalului judecatorescu civile alu ora-
siului liberu privilegiatu din Abrudu cá judecatoria ur-
bariale in urm'a conclusiunii adusu in 3 Decembre a. e.
Nr. 252/pol, se face publicu cunoscutu, cumca de partea
esecutorului George Crainicu locutoriu din Clusiu pen-
tru esecutarea de unu capitalu de 100 galbeni c. r. cá
pretensiune de capitalu dimpreuna cu interesele, ordi-
nanduse esecutiunea averei nemiscatórie a locutorului
din Abrudu Zsoldos Alexandru, anumitu a casei de sub
Nr. 18 pretioita in 1800 fl., spre scopulu acesta s'a or-
dinatu pe cale esecutiune licitatiune si pentru punerea
acesteia in lucrare s'a desfiptu terminulu diu'a de 10 Fe-
bruaru 1870 si in casu de necesitate diu'a de 10 Martiu
1870, totudéun'a la 9 óre inainte de prandiu in localulu
oficialu alu scaunului judecatorescu. Documentulu de
pretiure si conditiunile licitatiunei se voru pune inainte
spre vedere si informare cu ocaziunea licitarii.

In fine conformu cu intielesulu o. p. § 433 si
466 se provóca toti aceia, cari socotescu, ca -si potu
dovedí pe averea susu descrisa vreunu dreptu de pro-
prietate séu alta pretensiune, cá petitiunile pentru cau-
tarea pretensiuniloru, dela ultim'a dí a publicarei in
sciintiaréi acesteia, in restimpu de 15 dile, ér' presenta-
rile lor de prioritate pana la inceputulu licitatiunei, se
le de in laintru aici la judecatoria, cu atatu mai ver-
tosu. ca-ci la casu din contra neputendu impedecá efep-
tuit'a licitatiune esecutiiva, voru fi indrumati si indrep-
tati numai la prisosulu ce va remainé din pretiulu de
vendiare.

Din siedinti'a scaunului judecatorescu alu opidului
liberu privilegiatu Abrudu, tienuta in 3 Dec. 1869.

V a n e z a m/p., jude primariu.

Unu dominiu la tiéra.

Una óra departare dela Osiorheiulu de Kézdi
(Kézdi-Vásárhely) unu dominiu, ce cuprinde 295
juguri de aratura si fenatia, provediutu cu una
móra de macinatu cu patru róte, cu fundu instructu
deplinu, cu tóte masinele de agricultura si cu tur-
mele de oi de soiu nobilitatu, se afla de datu cu
arenda. — Informatiuni mai de aprópe se dau in
bolt'a de lipskania a dd. **M.** si **L. László** in
Brasiovu. — 1—3

CURSURILE

la bursa in 28 Ian. 1870 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 80 1/2 cr. v. a.
Augsburg	—	—	120 „ 85 „ „
London	—	—	123 „ — „ „
Imprumutulu nationalu	—	—	60 „ 35 „ „
Obligatiile metalice vechi de 5%	—	—	70 „ 30 „ „
Obligatiunile rurale ungare	—	—	78 „ 50 „ „
„ „ temesiane	—	—	77 „ — „ „
„ „ transilvane	—	—	75 „ 40 „ „
„ „ croato-slav.	—	—	83 „ 50 „ „
Actiile bancului	—	—	726 „ — „ „
„ creditului	—	—	263 „ — „ „